

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۷ می ۲۰۱۹

"شورای عالی صلح" مجدداً نفس کشید!

دوشنبه- ۱۶ ثور ۱۳۹۸ - کابل: مهمترین خبری که امروز رسانه ها از آن یاد کردند، درخواستی است که به اصطلاح "شورای عالی صلح" از دولت دست نشانده و طالبان نموده است تا در جریان ماه رمضان آتش بسی را اعلام و عملی نمایند. در یادداشت امروز در همین مورد بحث خواهم نمود:

۱- اعلام امروز به اصطلاح "شورای عالی صلح" بیش از آن که واقعاً به آدرس مخاطبان صادر شده باشد، تلاشی است تا زنده بودن خودش را حتا به صورت نیمه جان اعلام بدارد. زیرا همه می دانیم که این نهاد پلوخوری مرکب از تمام بیکاران، این که از آغاز چندان چیزی نبود باشد سرجایش، مگر مسلم است که بعد از مرگ "سید احمدگیلانی" و تقرر "کریم خلیلی" آنها به مثابه رشوت "غنی احمدزی" برای هزاره ها در عوض خونهایی که ریاست "امنیت ضدملی" از به اصطلاح "جنبش روشنائی" جاری ساخت، این نهاد مطلقاً حیثیت تشریفاتی پیدا نموده هیچ نوع صلاحیت اجرایی نداشت.

۲- تقرر "عمر داوودزی" به حیث رئیس دارالانشای آن نهاد، هر چند به منظور جلب "داوودزی" از جانب "غنی احمدزی" صورت گرفت تا نامبرده از شرکت در انتخابات ریاست جمهوری منصرف شود، مگر در واقعیت امر میخ آخری بود که بر تابوت پیکر بیمار و ضعیف "شورای عالی صلح" کوبیده شد.

۳- تشکیل "لویه جرگه مشورتی صلح" به فرمان "غنی احمدزی" و سرپرستی "داوودزی" و "امر خیل"، و پیوستن "کریم خلیلی" به تحریم کنندگان آن "جرگه" و از آن گذشته سروصدا هائی که در داخل "جرگه" به غرض انحلال "شورای عالی صلح" بلند شد، همه باعث گردید تا "کریم خلیلی" و بقیه افراد که از آن سفره رنگین لقمه دالری بر می دارند، متوجه شوند که اگر دیر بجنبند ممکن است "غنی احمدزی" انحلال آن را اعلام بدارد. از همین رو آنها دست به نشر آن تقاضانامه مسخره آمیز شان زدند.

۴- در حالی که مناسبات "شورای عالی صلح" با دولت دست نشانده کاملاً روشن است و این نهاد با تمام ادعاهای بلند بالایش، نهادیست منوط به دولت دست نشانده که سیاست های دولت را نمایندگی می نماید، در نتیجه دادن چنان پیشنهادی با ظاهر فریبی آشکار که گویا مستقل از دولت است، مضحکه ای بیش نیست، ارائه عین پیشنهاد به طالب از مسخره هم مسخره تر است. زیرا:

الف- در حالی که طالب حاضر نیست سلام بدارد و نان ده " شورای عالی صلح" یعنی دولت دست نشانده را علیک بگوید، از موضع یک نوکر شناخته شده، طرح چنان پیشنهادی به آدرس طالب، هم خود را مورد تمسخر قرار دادن است و هم طالب را.

ب- طالب قبل از این تقاضا نامه در پاسخ به پیشنهاد "لویه جرگه مشورتی صلح" پاسخ منفی خود را با صراحت تام و با کشتن چند انسان بیگناه هموطن ما ابراز داشته بود، حال وقتی "شورای عالی صلح" عین تقاضا را مطرح می نماید، باید خودش بداند که چه مزیتی نسبت به "جرگه مشورتی صلح" دارند که امیدوار هستند تا نظر شان پذیرفته شود، هرگاه چنین امیدی نزد آنها وجود نداشته باشد یعنی به کار عبثی دست یازیده باشند، باید خود هزینه بی آبرویی شان را تحمل نمایند.

پ- طالب بسیار روشن و آشکارا نوشته بود که به نظر آنها ادامه جهاد در ماه رمضان، برای مجاهد ثواب بیشتر به همراه دارد.

هموطنان گرامی!

سیاست و فعالیت سیاسی در افغانستان به پردرآمدترین تجارت در تمام اعصار مبدل شده است. دست اندرکاران این تجارت که بهتر است "تجارت خون" نامگذاری شود، خوب می دانند که از کجا و چگونه پول به دست آورده جیب های شان را پر نمایند. در نتیجه اعلامیه امروز "شورای عالی صلح" نام نهاد را نیز می توان در همین بستر مورد مطالعه قرار داد، نه چیزی بیشتر از آن.

سرکها ما را می طلبند!!